

end man kunde paalægge ethvert Medlem af Thinget. Derfor dette altsaa skulde have nogen Lyft til at forsøge denne Vej, skal jeg ganske vist ikke modsætte mig det. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) hvtrede ved at omtale en saadan Commission, at den formodentlig vilde komme til at bestaae halvt af Folkethingsmedlemmer, halvt af Udenforstaaende, og da navnlig af Embedsmænd; men dette troer jeg ikke vilde være rigtig, thi skal der udrettes Noget ved en parlamentarisk Commission, maa det vistnok ubelukkende være en saadan. Jeg beklager, at det nævnte ærede Medlem ikke i Diebliffet er tilstede, thi jeg tilstaaer, at det, han igaar med sædvanlig Styrke og Klarhed ansøgte, maatte gjøre et betydeligt Indtryk, og — det hjælper ikke at nægte det — man vil jo sandsynligviis gjøre Regning paa dette ærede Medlem ogsaa til dette Arbeide. — Det ærede Medlem fra Thisted (Schjørring) ansøgte forskjellige interessante Data, hvoraf jeg blot vil erindre om et Par. Det ærede Medlem talte om den norske ministerielle Forvaltning, og ansøgte, at der i Norge var flere ministerielle Embedsmænd end hos os, men han burde have lagt til, at man i Norge ikke har nogen Pensionslov (Schjørring: Men saa har man høiere Lønninger!). Ja, der voteres aarlig af Stortinget det Beløb, man finder passende at votere til Embedsmændene; saavidt jeg erindrer, er den aarlige Udgift i Norge til Pensionsvæsenet omtrent 120,000 Rbd., men de norske Statsregnskaber, jeg har ved Haanden, ligger rigtignok nogle Aar tilbage, saaledes at jeg ikke veed, om der skulde være foregaaet nogen betydelig Forandring i den Henseende. Hvad den høiere Løn angaaer, veed jeg ganske vist, at man, efterat vore Dyrtidslove vare vedtagne, reiste en stærk Begjæring i Norge i samme Retning, men jeg veed ikke, i hvilket Omfang den er bleven opfyldt. Det ærede Medlem maa forresten bemærke, at hvad jeg ansøger om Pensionerne der og her, er et Hovedmoment i Beregningen, og det vilde derfor være interessant engang at faae at see, hvad vor hele Forvaltning koster samt hvilken Procent af den hele Udgift der falder paa Pensionsvæsenet. Vi ere ikke langt fra at hde i Pensioner omtrent 1 Rbd. aarligt

pr. Hoved af hele Befolkningen, og det er ganske vist en finantziel Post, som fortjener al mulig Overveielse. Hvor vidt man bør gaae med at indstrænke Pensionsberettigelsen, skal jeg for Diebliffet ikke indlade mig paa, men der er en Indretning, som, saavidt jeg veed, med Held er indført i andre Lande, nemlig at man danner en Pensionskasse af de Procenter, som vedkommende Embedsmænd aarlig afgive, saaledes at Staten bliver udenfor den hele Byrde. — Det ærede Medlem for Thisted ansøgte Forskjelligt om den langsomme Gang, der finder Sted i Ministerierne angaaende mange forskellige Smaasager. Jeg vil i den Anledning erindre om, at man i de senere Aar i England paa alle de store Værster har indført den Skik, at alle overordnede Embedsmænd Kl. 9 hver Morgen komme sammen for at conferere om, hvad der til Tjenestens Nytte kan gjøres, og de behandle da strax alle saadanne Sager, som ikke fordrer lang Overveielse eller Undersøgelse. Noget lignende synes det mig, man maatte kunne komme til her. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilje) ansøgte igaar, at Staten skylder en heel Deel Mennesker at tage dem i Betragtning med Hensyn til Embeder og Pensioner paa Grund af de store Udgifter, de have haft ved deres Opdragelse til juridiske Candidater. Det forekommer mig nu for det Første, at strengt taget har Staten ingen Forpligtelse ligeoverfor Folk, som vælge det Arbeide, hvormed de troe bedst at kunne sysselsætte sig; men dernæst tilstaaer jeg, at det efter min Opfattelse er en blodig Uret, Staten gjør, naar den til en Mængde underordnede Poster fordrer juridiske Candidater. Derved lofter den mange Mennesker til at gaae denne lange somme og kostbare Opdragelsesvej, medens den til Gjengjæld kun har at byde dem i flere Aar af deres Liv — og det i den bedste Tid — underordnede Poster, som meget godt kunde besørjes af Folk, der ikke havde juridisk Examen. Naar vi tænke os, at juridiske Candidater ikke i Gjennemsnit ville faae deres Examen, før de ere 25 Aar, og altsaa have brugt adskillige af deres bedste Aar dertil, kan man vel slutte sig til Resten. De komme da ind i et Ministerium med nogle Hundrede Rigsdalers Løn,